Написав іванна
Субота, 22 травня 2010, 02:24

Я бачила, коли дурив жебрак, -
Вдавав каліку, та з коробки встав
І очі не ховаючи в кулак
Пішов спокійно. Спокій ж мій забрав...

"Який нахаба! - вирвалось в душі, -
Та як він смів дурити людську чуйність?!
Невже і гідність, й честь йому чужі?"
Дешевий трюк - гірка отруйність.

Не шкода грошей. Жертвуй - не вагайсь!
Бо перед Богом навіть лепта мила,
І хто б не брав і як би не сміявсь,
Нехай твердою буде твоя віра!